

N:o 25.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 29 mars 1893.
 — — — — — Andra Kammaren — 5 april —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar af 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken.

(Lagutskottets utlåtande n:o 22).

Till Konungen.

Genom proposition den 10 nästlidne februari har Eders Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga ett förslag till lag angående ändring i vissa delar af 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken.

Berörda förslag har synts Riksdagen icke böra föranleda till annan erinran än att då, på sätt vid förslaget granskning af högsta domstolen jemväl anmärkts, hund, som egaren utlemnat till begagnande åt annan person, bör hos denne vara lika skyddad som hos egaren, med egare bör i det afseende, första stycket af lagförslaget omförmäler, likställas annan, som har hunden i sin vård, och har Riksdagen på sådan grund ansett sig böra antaga ett tillägg i angifna rigtning.

Riksdagen, som följaktligen ansett Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande lagförslag icke kunna oförändradt antagas, har alltså för sin del antagit följande

Lag

angående ändring i vissa delar af 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken.

Härigenom varder, med ändring af hvad 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken innehålla mot denna lag stridande, förordnad som följer:

Okynnes hund, som biter folk eller få, må ej lös vara; anträffas sådan hund å område, hvaröfver hundens egare *eller annan, som har hunden i vård*, ej eger förfoga, må den af en hvar dödas.

Gör hund skada å hemdjur, skall skadan af egaren fullt gäldas.

Stockholm den 5 april 1893.

Med undersätlig vördnad.

Utskrift af Riksdagens Protokoll

Till Kongen

Utskrift af Riksdagens Protokoll
N:o 25. Den 5 April 1893.
Härigenom varder, med ändring af hvad 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken innehålla mot denna lag stridande, förordnad som följer:
Okynnes hund, som biter folk eller få, må ej lös vara; anträffas sådan hund å område, hvaröfver hundens egare eller annan, som har hunden i vård, ej eger förfoga, må den af en hvar dödas.
Gör hund skada å hemdjur, skall skadan af egaren fullt gäldas.

Stockholm den 5 april 1893.

8

Med undersätlig vördnad